Dosar nr. 4-46/2026 /4-26017533-38-4-13022026/

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

13 mai 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Iurie MOVILĂ

grefierului: Mircea DOLGHI

cu participarea:

agentului constatator Mihaela CONDUR

în lipsa:

persoanei în privința căreia fost pornit proces contravențional Elena TARAN

examinând în sediul instanței, în ședința publică, în limba de stat, cauza contravențională pornită în privința lui Taran Elena, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în mun. *****, cetățean a Republicii Moldova, moldovean, învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional,

A CONSTATAT:

Taran Elena, în perioada lunii septembrie 2025, aflându-se în sat. Zorile, r-nul Orhei a lăsat copilul minor Peterson Gabriela, născută anul 2010, la domiciliu din sat. Zorile, r-nul Orhei, fără supraveghere, totodată s-a eschivat cu rea voință de la exercitarea obligațiilor părintești, fiind determinată plasarea copilului în centru de plasament, ”Generația Pro” din sat. Peresecina, r-nul Orhei.

De către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei, Condur Mihaela, acțiunile lui Taran Elena au fost încadrate în baza art. 64^1 din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei și în prezent, reprezintă contravenție - *eschivarea cu rea-voință a părinților de la exercitarea obligațiilor părintești, dacă aceasta a determinat plasamentul copilului în instituții rezidențiale sau servicii sociale de plasament*.

Agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei, Pereteatcu Dumitru, în ședința de judecată a solicitat că Taran Elena să fie recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional și cu aplicarea unei sancțiuni conform legii.

Persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, *Taran Elena,* în ședința de judecată, **fiind legal citată, nu s-a prezentat,** nu s-a prezentat și nu a anunțat instanța despre motivele imposibilității prezentării.

Conform art. 455 alin. (3) din Codul contravențional neprezentarea în ședința a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.

Ținând cont de faptul că Taran Elena a fost citată în mod legal, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa ei.

Audiind poziția agentului constatator și examinând materialele cauzei și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI07211964, încheiat la 05 februarie 2026, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Orhei, Condur Mihaela, în acțiunile lui Taran Elena s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional, pentru faptul că la 05 decembrie 2025 ora 16:09 Taran Elena nu și-a exercitat obligațiunile părintești, fapt ce a determinat, fapt ce a determinat luarea din familie a copilului Taran Dumitru.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost remis conform competenței spre examinare conform competenței.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se

identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieșind din prevederile art. 400 alin. (4) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art. 64^1 din același cod, se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile poliției, iar ulterior prin prisma alin. (5) din același articol, procesele verbale cu privire la contravențiile prevăzute la art. 64^1 se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente, în acest caz, fiind respectate condițiile cu privire la competența de examinare a cauzei.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art.38 alin.(3) din același cod, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce oferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI07211964, încheiat la 05 februarie 2026.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem"*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional și a inserat data (ziua, luna, anul), ora și locul încheierii, calitatea, numele și prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor și obligațiilor lor prevăzute la art.384 și 387, obiecțiile și probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum și informații despre instituția bancară și despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar și descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în

funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei și persoanei.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza *constatărilor personale* și a *probelor acumulate*, în *prezența* făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petentei, faptul dat fiind consemnat prin semnătura acesteia la rubrica respectivă.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate *supra*, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul – verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecata este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenție.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI07211964, încheiat la 05 februarie 2026, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi

examinat și în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI07211964, încheiat la 05 februarie 2026, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat și instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitoarea, Taran Elena este învinuită precum că a comis contravenția prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: ***procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI07211964, încheiat la 05 februarie 2026,*** care cuprinde poziția personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise și descrierea acesteia; **-** raportul privind înregistrarea contravenției, conținutul notificării de înștiințare din 01 decembrie 2025, dispoziție nr. 479 din 28.11.2025, copia procesului-verbal nr. 50 al ședinței echipei multidisciplinare din Pimăria Orhei din 28 noiembrie 2025, copia dispoziției nr. 477 din 28 noiembrie 2025, copia acordului din 28 noiembrie 2025, copia declarației din 28 noiembrie 2025, copia buletinului de identitate a lui Turuta Silvia, copia certificatului de naștere a lui Taran Dumitru, copia buletinului de identitate pe numele lui Taran Elena, evaluarea inițială a situației copilului, dispoziție nr. 473 din 25 noiembrie 2025, copia sesizării din 14 noiembrie 2025, copia procesului-verbal de audiere a martorului Turuta Silvia, Turuta Gheorghii, caracteristica pe numele lui Taran Dumitru, citație pe numele lui Taran Elena, proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Turuta Elena.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată de agentul constatator și a fost inserată în procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. și seria MAI07211964, încheiat la 05 februarie 2026.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că Taran Elena, la 05

decembrie 2025 ora 16:09 Taran Elena nu și-a exercitat obligațiunile părintești, fapt ce adeterminat, fapt ce a determinat luarea din familie a copilului Taran Dumitru.

Astfel, din probele expuse *supra*, instanța de judecată ajunge la concluzia, că vinovăția lui Taran Elena, în comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional, este dovedită integral, ”dincolo de orice dubiu rezonabil”.

În acest context, instanța de judecată reține că, din examinarea art. 8 al Legii nr. 140/2013 putem deduce prezența mai multor forme de neîndeplinire a obligațiilor părintești, printre care: neglijarea copilului; lipsirea copilului de îngrijire și supraveghere din cauza absenței părinților de la domiciliu; crearea de condiții pentru viețuirea copilului în stradă sau pentru fuga acestuia de acasă; alungarea copilului de acasă; refuzul exercitării obligațiilor părintești privind creșterea și îngrijirea copilului; abandonarea copilului.

Conform art. 3 al Legii nr. 140/2013, plasament constituie „măsură de protecție a copilului separat de părinți prin care se asigură condiții pentru creșterea și îngrijirea acestuia în servicii sociale de plasament.

La alin. (2) a art. 5 al legii respective se prevede că plasamentul copilului poate fi dispus de autoritățile tutelare numai în cazul în care, în urma evaluărilor, se constată că menținerea copilului alături de părinți nu este posibilă sau contravine interesului superior al acestuia”.

Aceeași lege prevede la art. 3 că plasamentul poate fi de două tipuri: plasament de urgență – „plasamentul copilului ale cărui viață sau sănătate sunt în pericol iminent, indiferent de mediul în care acesta se află, pentru o perioadă de până la 72 de ore”; plasament planificat – „plasamentul copilului într-un serviciu social, pentru o perioadă determinată de timp, conform prevederilor planului individual de asistență”.

În acord cu alin. (2) a art. 11 al aceleiași Legi, în cazul plasamentului de urgență, copilul poate fi plasat în: a) familia rudelor sau a altor persoane cu care a stabilit relații apropiate (vecini, prieteni de familie etc.) și care doresc să primească/să țină copilul pentru a-l crește și educa în familia lor, în baza cererii scrise a acestora, pornind de la necesitatea asigurării stabilității și continuității în îngrijirea, creșterea și educația copilului, ținând cont de identitatea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică; b) servicii de plasament de tip familial; c) servicii de plasament de tip rezidențial.

Din alin. (2) a art.12 al Legii nr. 140/2013 reiese că în cazul plasamentului planificat, copilul poate fi plasat în: a) serviciul de tutelă/curatelă; b) serviciul de plasament de tip familial (casă de copii de tip familial, asistență parentală profesionistă); c) serviciul de plasament de tip rezidențial (casă comunitară, centru de plasament temporar, alt tip de instituție rezidențială).

Astfel, de circumstanțe sunt specificate în dispozițiile de la lit. h), j) și k) alin. (2) a art. 22 al Legii nr. 140/2013: neîndeplinirea, fără motive întemeiate, de către părinți a dispozițiilor legitime ale autorității tutelare în scopul asigurării respectării drepturilor și intereselor copiilor; eschivarea sub orice formă a părinților de la procesul de reintegrare a copilului în familie; aflarea copilului în pericol iminent din cauza lipsei de supraveghere din partea părinților.

Repetabilitatea circumstanțelor sus-menționate sau a altor circumstanțe relevante, durata relativ îndelungată de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, precum și recalcitranța făptuitorului – toate acestea confirmă atitudinea de rea-voință a acestuia.

Instanța de judecată notează faptul că în conformitate cu prevederile art. 5 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care în corespundere cu prevederile art. 4 din Constituția Republicii Moldova are a aplicabilitate directă pe teritoriul RM, obligațiile și responsabilitățile părinților sunt supravegheate de stat.

Din interpretarea normei vizate în Convenție deducem faptul că anume ambii părinți poartă răspundere solidară pentru întreținerea și creșterea copiilor, fapt confirmat în legislația națională prin prisma prevederilor art. 58 alin. (1) din Codul familiei *„părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat”*.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privința aceleiași versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanța deduce că a existat într-adevăr o necesitate stringentă de intervenire din partea poliției, în contextul căreia au fost relevate și acțiunile ilicite ale făptuitorului.

Instanța mai precizează că în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a

conferit, are obligația să-și dea interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile făptuitoarei, Taran Elena, la 05 decembrie 2025 ora 16:09 Taran Elena nu și-a exercitat obligațiunile părintești, fapt ce a determinat, fapt ce a determinat luarea din familie a copilului Taran Dumitru.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului-verbal și adoptarea deciziei de sancționare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanța reține că dosarul contravențional în privința Taran Elena pe semnele contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea agentului constatator privind aplicarea în privința făptuitoarei a unei sancțiuni.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din același cod, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile codului contravențional.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele stabilite de art. 64^1 din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția R. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii și în prezent, contravenția incriminată prevederea o sancțiune *cu amendă de la 15 la 30 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or

sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanța va ține cont de lipsa acordului privind executarea unei munci neremunerate în folosul comunității.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată vinovăția Taran Elena, în comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din același cod și îi aplică făptuitoarei o sancțiune sub formă de amendă în cuantumul de 15 unități convenționale, după cum statuează imperativ sancțiunea normei speciale și care reprezintă echivalentul sumei de 750 lei.

De asemenea, instanța va informa pe Taran Elena că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, sunt în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească.

În conformitate cu prevederile art.34, 41-44, 374, 394-395, 452-458, 460 și 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovată Taran Elena, în comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în cuantum de 15 (cincisprezece) unități convenționale, care reprezintă echivalentul sumei de 750 (șapte sute cincizeci) lei.

Se explică Taran Elena că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, sunt în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ Iurie MOVILĂ

Copia corespunde originalului, judecător Iurie MOVILĂ